

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Prima reprezentație: 9 martie 2016

Efecte colaterale

de **Alexandru POPA**

DISTRIBUȚIA:

Alex - **Gheorghe IFRIM**

Manolis - **Vlad ZAMFIRESCU**

Kostas - **Alexandru REPAN**

Ciprian - **Dan BORDEIANU**

Maria - **Nadiana SĂLĂGEAN**

Oana - **Luminița ERGA**

Vera - **Diana ROMAN**

Diana - **Ioana CALOTĂ / Laura VASILIU**

Regia: **Vlad ZAMFIRESCU**

Scenografia: **Bogdan SPĂTARU**

Asistența de regie: **Oana POPESCU**

Ilustrația muzicală: **Alexandru POPA**

Durata: **2 h 45 min** (cu pauză)

Producție a Teatrului Nottara

SINOPSIS**Nuanțele realității de zi cu zi – cât câștigăm, ce pierdem?**

Efecte colaterale este un text contemporan, semnat de dramaturgul și scenaristul Alexandru Popa. Prezentată în premieră pe țară la *Nottara*, piesa, care îmbină ca într-un puzzle mai multe drame de familie, analizează, cu mult umor și atenție la nuanțe, riscul de a-l pierde pe celalalt pe drumul propriei împliniri. Povești în povești se intersectează într-un oraș aglomerat, iar efectele colaterale ale întâlnirii unor oameni legați între ei prin fire sufletești nevăzute se amplifică gradual până când anulează distanța dintre comic și tragic. În scriitură, cotidianul devine senzațional, iar versiunea scenică a lui Vlad Zamfirescu exploatează nuanțele realității de fiecare zi, fără măști, artificii sau ipocrizii.

Mădălina Negrea

EXTRASE DIN TEXT:

Kostas: (urlă) De tine! Numai de tine! Totu` e despre tine!... Nu știu cum te suportă... Diana, ești o sfântă! Da` nu ești singura sfântă din viața lui!... Că d-aia nu se trezește!... (către Manolis) Ești bolnav de tine!... Pentru tine faci totu`! Doar pentru tine! Scrii doar pentru tine! Ți-ai trădat toți prietenii... mă sunau pe mine, că tu nici măcar nu le mai răspundeai... Îmi venea să intru-n pământ... Ce fel de... om ești?! Să te-ascunzi?! Să nu-ți pese decât de...

Diana: De scris!... Kostas... Nu de el! Nu-i pasă de el...

Kostas: Îl iubești, nu-l vezi cum îl văd eu.

Manolis: Tu nu mă iubești?

Kostas: Eu te văd.

Manolis: Și dacă mă vezi?

Kostas: E... suficient.

Manolis: (către Diana) Ce vrea să zică?... Asta vrea să zică, nu? Că dacă mă vede, nu mai poa` să mă...

Diana: Și eu îl văd... Dacă-i pasă de el... sau de altcineva... N-ar fi... „trădat” pe toți... Nu așa cum a făcut-o!

Manolis: N-am trădat pe nimeni!

Kostas: Ba da... numa` de tine...

Diana: (îl întrerupe) Nu, Kostas, nu de el! Nu de el îi pasă! Dacă i-ar păsa de el, ar face ceva să nu... rămână singur, că-n ritmu` ăsta... Da` nu! E obsedat de... poveste! Marea... Și, crede-mă, chiar îl văd. Îl văd în fiecare zi...

(Efecte colaterale)

Manolis: Tu știi ce zici?

Kostas: (dur) Că-mi doresc foarte mult să nu te mai văd!

Manolis: (o ia pe Diana) Hai să mergem!

Manolis și Diana ies. Maria fuge după ei.

Maria: (de dincolo) Manolis!

Kostas: (bombăne, inteligibil) Ca să te pot iubi.

(Efecte colaterale)

Gânduri ale autorului:

„Povestea asta a apărut în jurul meu. La un moment dat, a trebuit s-o scriu. Am plecat de la realitate. Nu știu unde am ajuns. Sincer.

Oamenii sunt, în general, sinceri. Sau, oricum, așa își propun să fie. Iar personajele din *Efecte...* nu sunt metafore. Au, sper eu, toate trăsăturile umane esențiale. Adică iubesc cât se poate, se ascund cât le merge, îi trădează pe cei de lângă ei, depășesc limite care nu sunt ale lor, aruncă afară ce nu mai poate fi cărat înăuntru, regretă cu măsură și încearcă să adapteze realitatea la propriile dorințe. Pe scurt, își fac treaba, își văd de drum. Sigur că, uneori, preocupate cu adevărul lor intim, se întâmplă să dea peste cap alte adevăruri. Ale altora. Dar fără rea intenție. Mai toate acțiunile au și efecte colaterale. Pur și simplu, din când în când, apar și consecințe la care nu te aștepți. Se întâmplă, nimeni nu e vinovat. Sau nu e sincer vinovat.

Mulțumesc regizorului Vlad Zamfirescu, maestrului Alexandru Repan, doamnei director Marinela Țepuș și întregii echipe de la *Nottara* pentru că, într-un moment foarte dificil pentru acest teatru, au ales să-și investească talentul, energia și resursele în textul pe care l-am propus.”

Argumentul regizorului:

„Cred că am descoperit un autor. Român. Și m-am bucurat enorm. Lucrez de ani buni pe textele unor scriitori străini importanți și îmi pierdusem speranța că în perioada asta tulbure din multe puncte de vedere, va mai apărea cineva și la noi care să aibă ceva de spus în ceea ce privește dramaturgia.

Și uite că ...A apărut Mimi Brănescu. Exceptional. Deja confirmat. Lia Bugnar, și ea.

Apoi l-am descoperit pe Alexandru Popa. Bogăția subtextului și capacitatea de a uni totul într-un întreg unitar coerent cu sens, unde fiecare cuvânt, fiecare replică, fiecare semn de punctuație este nu doar absolut necesară ci și aproape imposibil de înlocuit, faptul că întreaga trupă de actori ai Teatrului *Nottara* este fascinată de a dreptul de universul bogat pe care-l descoperă la repetiții, mă fac să cred că stau în fața unui nou Autor român.

Cat de important, timpul o va spune.

Oamenii în general, din teama de a greși, de a nu fi ei înșiși judecați sau reevaluați, sunt extrem de reticenți în a-și da cu părerea când vine vorba de cineva neconfirmat, de un *new entry* și ca la orice întrecere sportivă, n-ar paria nimic pe noul intrat în joc. Ba, dimpotrivă, există tendința de a paria împotriva. Și e normal. Eu risc. Pun o mie de arginți pe Alexandru Popa.”

Vlad Zamfirescu

REPERE BIOGRAFICE

Autorul

Alexandru Popa (născut în iulie 1977)

Studii: Drept, Științe politice, Psihologie.

De 15 ani lucrează în domeniul de Consultanță în comunicare.

Din 2014 optează, în principal, pentru scrieri dramatice.

Texte jucate în prezent: *Cine iubește plătește* (2015) - regia Vlad Massaci; *Secretul fericirii* (2015) - regia Vlad Zamfirescu; *Yellow submarine* (prezentat în cadrul spectacolului colectiv *De ce n-o facem în drum*, 2014, regia Neil LaBute).

Premiu la Festivalul Comediei Românești (2015) pentru piesa *Efecte colaterale*.

Texte intrate în faza de pre-producție pentru anul 2016: *Brâncoveanu*, *Numitorul comun*, *Gigel*.

Scenariu de lung metraj: *Secretul fericirii* - filmat în vara anului 2015; aflat în postproducție.

Scenariu pentru serial TV: *Ești prost? Discutabil...* aflat în preproducție

Regizorul

Vlad Zamfirescu s-a născut la 1 martie 1974 la Târgu Mureș, iar în 1997 a absolvit, ca Șef de promoție Academia de Teatru și Film din București, Facultatea de Teatru, specializarea Actorie, la clasa profesorului Ion Cojar. Fiind unul dintre actorii emblematici ai generației sale, Vlad Zamfirescu a jucat în peste 40 de spectacole, la teatre de stat și companii independente din București și din țară, în puneri în scenă importante precum: *Pelicanul* de August Strindberg, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Frederik (pentru care a obținut premiul UNITER pentru debut), la Teatrul Levant (1994); *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, regia: Ion Cojar, rolul Vasca Pepel, Studioul Casandra (1997); *Scandal la Palermo* de Carlo Goldoni, adaptare după Carlo Goldoni, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Amorezul, Teatrul *Bulandra* (1997); *Petru* de Vlad Zografi, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Academicianul, Teatrul *Bulandra* (1998); *Tacâmuri de pui* de Spiró György, regia: Gelu Colceag, rolul El, Teatrul *Bulandra* (1999); *Regele Lear* de William Shakespeare, regia: Dragoș Galgoțiu, rolul Edmund, Teatrul *Bulandra* (1999); *Hamlet* de William Shakespeare, regia: Vlad Mugur, rolul Claudius, Teatrul Național *Lucian Blaga*, Cluj-Napoca (2001); *Tango* de Sławomir Mrożek, regia: Gelu Colceag, rolul Arthur, Teatrul *Bulandra* (2001); *Bash. O trilogie contemporană* de Neil LaBute, regia: Vlad Massaci, rolul John, Teatrul Act (2004); *Forma lucrurilor* de Neil LaBute, regia: Vlad Massaci, rolul Adam, Teatrul Act (2004); *American Buffalo* de David Mamet, regia: Cristi Juncu, rolul Teach, Teatrul Act și Asociația Catharsis (2005); *Triumful dragostei* de Pierre Marivaux, regia: Alexandru Darie, rolul Dimas, Teatrul *Bulandra* (2005). Se descrie ca fiind un artist în căutarea armoniei, iar rolurile sale, glisând între comedie, dramă, absurd etc. sunt încărcate de emoția acestei călătorii înspre găsirea adevărului din sine și din jur. În 2005, tot în regia lui Cristi Juncu, Vlad Zamfirescu interpretează rolul El, în spectacolul *Orașul* de Evgheni Grișkoveț, Teatrul Act și Asociația Catharsis. Urmează rolurile din: *Dumnezeul de a doua zi* de Mimi Brănescu, regia: Claudiu Goga, rolul El, Teatrul Act (2009); *Voiajul domnului Perrichon* de Eugène Labiche, regia: Dinu Cernescu, rolul Daniel, Teatrul *Bulandra* (2010); *Niște fete* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, rolul Guy, Asociația Catharsis și Teatrul *George Ciprian*, Buzău (2010); *Helter Skelter* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, Teatrul *Tony Bulandra*, Târgoviște (2011); *XXL* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, rolul Carter, Asociația Catharsis, Teatrul Act și Teatrul *George Ciprian*, Buzău (2011); *Iluzii* de Ivan Vârâpaev, regia: Cristi Juncu, rolul Bărbatul 1, Teatrul Act și Asociația Catharsis (2012); *Acasă la tata* de Mimi Brănescu, regia: Vlad Massaci, rolul Robert, Teatrul de Comedie (2013). Vlad Zamfirescu a avut, totodată, roluri importante în film și producții de televiziune: *Stare de fapt*, regia: Stere Gulea, rolul Revoluționarului; *Italiencele*, regia: Napoleon Helmis, rolul principal Giovanni (2004); *Orient Express*, regia: Sergiu Nicolaescu, rolul Bob (2004); *Restul e tăcere*, regia: Nae Caramfil, rolul Nutzu Ferefide; *Lumina*, după un scenariu de M. Șoptorean, regia: Gheorghe Preda, rolul principal Vlad

Apostol; *Spitalul special* de Iosif Naghiu, rolul principal Pitu; *Don Juan sau dragostea de geometrie* de Max Frisch, rolul Rodrigo. Pe scena Teatrului *Nottara* îi interpretează în această stagiune pe Valene, în *Vestul singuratic* de Martin Mcdonagh, în regia lui Cristi Juncu, și pe Joni, în *Panică* de Mika Myllyaho, în regia lui Theodor-Cristian Popescu.

Prezentarea actorilor

Gheorghe Ifrim

Este absolvent al Academiei de Teatru și Film București, Facultatea de Teatru, Specializarea Actorie, promoția 1997, clasa profesorului Gelu Colceag. Se remarcă încă din studenție cu roluri importante, jucate la Studioul *Cassandra*, precum: Malvolio din *A douăsprezecea noapte* de William Shakespeare, Melchior Gabor din *Deșteptarea primăverii* de Frank Wedekind și Kostilion din *Azilul de noapte* de Maxim Gorki.

Grație flerului lui Victor Rebengiuc, norocului și, bineînțeles, datorită talentului cu care l-a înzestrat Dumnezeu a dat concurs și a fost angajat imediat după încheierea studiilor. Așadar, din 1997 este membru al trupei Teatrului *Bulandra*, unde a jucat sub bagheta unora dintre cei mai apreciați regizori români: Liviu Ciulei, Cătălina Buzoianu, Alexandru Tocilescu, Gelu Colceag, Dinu Cernescu, Alexandru Darie, Cristi Juncu. Printre rolurile pe care le-a realizat în acest teatru de-a lungul timpului menționăm: Manoil din *Levantul* după Mircea Cărtărescu, Schweizerkas din *Mutter Courage* de Bertolt Brecht, Cardinalul din *Thomas a Becket* de Jean Anouilh, Tartaglia din *Turandot* de Carlo Gozzi, Bernardo, din *Hamlet* de William Shakespeare, Volkov din *Oblomov*, după I. A. Gončarov, Mizincikov din *Însemnările unui necunoscut*, după Fiodor. Dostoievski, Ghiță Pristanda din *Scrisoarea pierdută* a lui I.L. Caragiale, Yvan din *Artă* de Yasmina Reza sau Hjalmar Ekdal din *Rața sălbatică* de Henrik Ibsen.

Întrebat într-un interviu ce a fost pentru el cel mai greu în meseria de actor, a răspuns: E greu până capeți încredere în tine, până te acceptă partenerii de scenă, până arăți ce poți. (...)Trebuie să ai răbdare. A avut răbdare, nu și-a pierdut încrederea și energia pozitivă, și-a urmat cu entuziasm calea. Este apreciat pentru diversitatea mijloacelor sale, pentru franchețea și devotamentul cu care își susține partenerii de scenă. Urmându-și întâlnirile artistice, a colaborat și în teatrul independent, unde a creat personaje ce rămân pentru mult timp în inima spectatorilor, cum ar fi: Don din *American Buffalo* de David Mamet la Teatrul ACT (în regia lui Cristi Juncu) sau Eddie din *Zi că-i bine* la Green Hours (în regia lui Florin Piersic Jr.).

Este un actor cu vocație, inteligență și mult umor, care își iubește munca și cultivă mereu bucuria jocului. A jucat în filme, a făcut televiziune și divertisment fără să se manierizeze. Este ceea ce se numește un actor care te emoționează, care trăiește în scenă, care e adevărat. Fuge de etichete în mod programatic, este convins că „un actor bun e capabil să facă roluri cât se poate de diferite”. Dincolo de har și carismă, a răzbătut prin muncă și prin seriozitatea cu care a abordat orice partitură, cât de mică, dându-i câte puțin din viața lui.

Un univers cald, caracterizat de prietenie

Colaborarea cu Teatrul *Nottara* este întotdeauna o încântare veritabilă și o provocare pentru mine ca actor. Distribuția, experiența profesională alături de Vlad, pe care îl știu de

aproximativ 20 de ani, energiile concentrate în timpul repetițiilor, m-au transpus într-un univers cald, caracterizat de prietenie și rafinament. Textul lui Alex Popa creează acest gen de trăiri intense, de emoții vibrante care se regăsesc și în universul afectiv al spectatorului.

Gheorghe Ifrim

Pentru [Vlad Zamfirescu](#), teatrul nu înseamnă simularea vieții, ci căutarea permanentă a adevărului, în toate formele sale. Scena este un spațiu de învățare continuă, de manifestare a libertății interioare, iar artificiile de expresivitate studiată nu-și au locul atunci când misiunea ta este de a găsi cel mai scurt drum spre celălalt.

Născut la Târgu-Mureș, s-a mutat în București la 14 ani, iar în 1997 a absolvit ca Șef de promoție Academia de Teatru și Film din București, la clasa profesorului Ion Cojar. Întâlnirea cu acesta a marcat o etapă fundamentală a evoluției sale ca actor, configurându-i viziunea despre teatru.

“Nu face nimic din ce nu e necesar”, “Nu uita de tine”, “Personajul ești tu”, “Nu-ți lăsa la o parte părerile, gândurile” – sunt doar o parte dintre îndemnul profesorului Ion Cojar, unul dintre mentorii lui Vlad Zamfirescu, alături de Cătălin Naum, Gelu Colceag, Cătălina Buzoianu și alți artiști pe care îi admiră necondiționat și în preajma cărora mărturisește că este ca un “burete”.

În 1994, când era încă în facultate, a fost distribuit de Cătălina Buzoianu în Pelicanul, de August Strindberg, la Teatrul Levant, având-o pe Valeria Seciu drept colegă de distribuție. A fost un moment important pentru „copilul care promitea” și care a obținut pentru acest rol de debut Premiul Uniter.

Căutarea „insulelor de adevăr”, despre care îi vorbise profesorul Cojar l-a purtat întotdeauna pe Vlad Zamfirescu spre texte de teatru (pe care le consideră elementul de bază într-un spectacol) și personaje pe care să le descopere cu pasiune, care să-i dezvăluie ceva despre sine, într-un anumit moment al vieții lui. Teatrul înseamnă prezență aici și acum, iar spectatorii trebuie să-și dorească să te însoțească într-o călătorie în sensul căreia trebuie să-i faci să creadă.

Astfel, a ajuns să fie unul dintre actorii emblemă ai generației sale, jucând în peste 40 de spectacole, în teatre de stat și companii independente din București și din țară, câteva dintre cele mai importante fiind: *Scandal la Palermo*, adaptare după Carlo Goldoni, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Amorezul, Teatrul *Bulandra* (1997); *Petru* de Vlad Zografi, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Academicianul, Teatrul *Bulandra* (1998); *Tacâmuri de pui* de Spiró György, regia: Gelu Colceag, rolul El, Teatrul *Bulandra* (1999); *Regele Lear* de William Shakespeare, regia: Dragoș Galgoțiu, rolul Edmund, Teatrul *Bulandra* (1999); *Hamlet* de William Shakespeare, regia: Vlad Mugur, rolul Claudius, Teatrul Național *Lucian Blaga*, Cluj-Napoca (2001); *Tango* de Sławomir Mrożek, regia: Gelu Colceag, rolul Arthur, Teatrul *Bulandra* (2001).

Colaborarea din 2001, la Teatrul ACT, cu regizorul Vlad Massaci în spectacolul *Bash. O trilogie contemporană* de Neil LaBute, l-a apropiat de o formulă de teatru în care se simte foarte

confortabil și care implică apropierea de spectator și desființarea granițelor convenționale dintre scenă și sală. Bazându-se foarte mult pe fler, Vlad Zamfirescu a ales să joace doar în spectacole care să comunice, lucrând alături de artiști-prieteni, care să-i împărtășească viziunea. Tocmai de aceea a înființat Asociația culturală Catharsis, „născută din nevoia de a face teatru” și de a promova arta contemporană de calitate.

În căutarea armoniei, pe care și-o dorește în arta și în viața lui personală, a continuat să se implice în proiecte variate, de care s-a simțit reprezentat: *Forma lucrurilor* de Neil LaBute, regia: Vlad Massaci, rolul Adam, Teatrul Act (2004); *American Buffalo* de David Mamet, regia: Cristi Juncu, rolul Teach, Teatrul Act și Asociația Catharsis (2005); *Triumful dragostei* de Pierre Marivaux, regia: Alexandru Darie, rolul Dimas, Teatrul Bulandra (2005), *Dumnezeul de a doua zi*, de Mimi Brănescu, regia: Claudiu Goga, rolul El, Teatrul Act (2009); *Niște fete* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, rolul Guy, Asociația Catharsis și Teatrul *George Ciprian*, Buzău (2010); *Helter Skelter* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, Teatrul *Tony Bulandra*, Târgoviște (2011); *XXL* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, rolul Carter, Asociația Catharsis, Teatrul Act și Teatrul *George Ciprian*, Buzău (2011); *Iluzii* de Ivan Vârâpaev, regia: Cristi Juncu, rolul Bărbatul 1, Teatrul Act și Asociația Catharsis (2012); *Acasă la tata* de Mimi Brănescu, regia: Vlad Massaci, rolul Robert, Teatrul de Comedie (2013).

Se descrie ca fiind un artist încăpățânat, care caută adevărul transformărilor sale. Asta se simte în versatilitatea personajelor lui, care nu sunt simple măști, ci realități interiorizate, asumate și mărturisite scenic cu cel mai mare firesc. În jocul său, totul este construit din nuanțe, iar ludicul se contopește cu tandrețea, luciditatea, sarcasmul rafinat, vulnerabilitatea, forța și emoția.

Niciuna dintre întâlnirile cu actorul Vlad Zamfirescu nu este previzibilă, într-o seară poate fi tânărul fragil și influențabil din *Forma lucrurilor*, iar în următoarea se transformă în cinicul corporatist din *XXL* (Fat Pig), singura trăsătură comună fiind fanatismul pentru autenticitate care răzbate din toate rolurile lui, inclusiv în cele din . film și producții de televiziune: *Stare de fapt*, regia: Stere Gulea, rolul Revoluționarului; *Italiencele*, regia: Napoleon Helmis, rolul principal Giovanni (2004); *Orient Express*, regia: Sergiu Nicolaescu, rolul Bob (2004); *Restul e tăcere*, regia: Nae Caramfil, rolul Nutzu Ferefide; *Lumina*, după un scenariu de M. Șoptorean, regia: Gheorghe Preda, rolul principal Vlad Apostol; *Spitalul special* de Iosif Naghiu, rolul principal Pitu; *Don Juan sau dragostea de geometrie* de Max Frisch, rolul Rodrigo

În această stagiune, la Teatrul *Nottara*, Vlad Zamfirescu în afară de Manolis, din *Efecte colaterale* mai poate fi descoperit în două roluri de excepție: Joni, sarcasticul și întrucâtva psihoticul moderator TV din *Panică*, de Mika Myllyaho, în regia lui Theodor-Cristian Popescu, și teribilul *Valene*, colecționarul de “statuee”, din *Vestul singuratic*, de Martin McDonagh, în regia lui Cristi

Juncu, un contre-emploi fantastic care răstoarnă toate preconcepțiile despre limitele deriziunii umane.

Alexandru Repan este un bărbat șarmant, cu privire pătrunzătoare și cu zâmbet cuceritor. A fost fratele mijlociu din *Frații Karamazov*, fermecătorul Claudiu din *Hamlet* sau Lopahin din *Livada de vișini*. Actorul mărturisește că hobby-ul său e teatrul, iar meseria sa e viața.

A urcat pentru prima dată pe scenă în clasa a V-a, într-o piesă de I.L. Caragiale. Anul următor, făcea prima *regie* și aducea în scenă *Scrisoarea III* a lui Mihai Eminescu, unde interpreta și rolul lui Baiazid. La 14-15 ani, știa, deja, pe dinafară, o mulțime de roluri din piese celebre. După absolvirea liceului, Alexandru Repan a urmat cursurile Facultății de Istorie, răstimp în care a jucat și a montat spectacole la Casa de Cultură a Studenților. O perioadă unică, în care teatrul era făcut cu pasiune și la intensitate maximă.

În 1961, intră la Institutul de teatru, la clasa profesorilor Mony Ghelerter și Zoe Anghel. Îi are colegi, printre alții, pe Emil Hossu, Ruxandra Sireteanu, Ștefan Sileanu, Olga Bucătaru. Alexandru Repan își începe cariera la Teatrul *Barbu Ștefănescu Delavrancea*. În 1968, este remarcat de Horia Lovinescu, care îl aduce în trupa Teatrului *Nottara*. Au urmat roluri memorabile și colaborări cu regizori de marcă, precum: Dan Micu, Dan Nasta, Dinu Cernescu, Dominic Dembinski, Alexandru Dabija, Felix Alexa.

Alexandru Repan a împrumutat vocea-i inconfundabilă unor personaje celebre din spectacole radiofonice și a făcut parte din distribuțiile unor filme de succes (*Rochia albă de dantelă*, *Hanul dintre dealuri*, *Lumini și umbre*).

O viață plină și un destin împlinit. Peste 30 de filme și mai mult de 70 de spectacole de teatru. Alexandru Repan a fost distins cu numeroase premii și decorat cu Ordinul Meritul Cultural în Grad de Cavaler.

În actuala stagiune, îl mai puteți vedea la Teatrul *Nottara* și în spectacolele: *Variațiuni enigmatice*, regia: Claudiu Goga, *Aniversarea*, regia: Vlad Massaci, *Vizitatorul*, regia: Claudiu Goga și *Pagini di Craii de Curtea-Veche*, dramatizare făcută chiar el, după romanul lui Mateiu Caragiale. În postura de regizor și actor, a apărut alături de fosta sa studentă, Andreea Măcelaru Șofron, în povestea tragică a lui Oscar, în spectacolul *Rapsodie-n roz*, după romanul lui Eric-Emmanuel Schmitt.

Dan Bordeianu

Pe scena Teatrului *Nottara* joacă de 12 ani. La începutul colaborării sale a interpretat roluri în comedii precum: *Uzina de plăceri S.A.* de Valentin Nicolau, regia: Alexandru Berceanu (2002) sau *Miresele căpitanului*, adaptare după comediile lui Plaut, de Burt Shevelove și Larry Gelbart, regia: Petre Bokor (2002). În stagiunea curentă poate fi văzut interpretând rolul Chiriac, din *O noapte*

furtunoasă de I.L. Caragiale, în regia lui Alexandru Mâzgăreanu și Seth din *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph, în regia lui Cristi Juncu. Ca tipologie, Dan Bordeianu se încadrează în cea a junelui prim, care prin alura și menirea sa rămâne în memoria tuturor, așa cum s-a întâmplat cu rolul principal, Ma Lu, din spectacolul *Rinocerul îndrăgostit* de Liao Yimei, în regia lui Mihai Lungeanu. Sensibilitatea nu lipsește de pe lista calităților cu care actorul este înzestrat. Popularitatea de care se bucură în rândului publicului și al lumii media se datorează și rolurilor din producțiile *Numai iubirea*, *Lacrimi de iubire*, *Iubire ca-n filme*, precum și filmelor marca MediaPro Pictures: *Modigliani* și *James*.

O experiență fabuloasă

Din punctul meu de vedere, perioada de lucru la *Efecte colaterale* a fost cea mai fertilă și în același timp mai relaxantă perioadă de creație din viața mea. În primul rând, textul și tot în primul rând, Vlad! Cumva totul la spectacolul acesta s-a legat și s-a potrivit foarte bine. De la text, care este impecabil, până la modul în care am lucrat cu Vlad și surpriza fantastică (cu toate că am fost colegi de facultate, nu chiar de generație, ci cu o mică diferență) pe care am avut-o, descoperind faptul că vorbim exact aceeași limbă, când vine vorba de meserie, munca la acest spectacol s-a transformat într-o bucurie. Eram fericit când veneam la repetiții. E foarte important să lucrezi cu o distribuție talentată, cu experiență și receptivă la același tip pe limbaj. A fost o experiență fabuloasă, ca în facultate. Colaboram cu toții, toți aveam opinii bune. N-au existat tensiuni, divergențe de nici o culoare! Știu că pare o poveste ideală, dar eu am trăit-o. În asemenea situații, îți amintești de ce ai ales această profesie.

Dan Bordeianu

[Luminița Erga](#)

Sub îndrumarea profesorului său, Mircea Albulescu, și-a cizelat talentul, și-a cultivat nuanțele în joc și a dezvoltat un control deosebit asupra construcției rolurilor.

Printre regizorii în spectacolele cărora a jucat se numără: Victor Ioan Frunză, Alexandru Dabija, Beatrice Rancea, Petre Bokor, Dinu Cernescu sau Teodora Câmpineanu. Cu o inepuizabilă energie a lucrat la o serie de roluri care sunt încadrate în registre aproape opuse – de la un comic debordant, până la o intimidantă tărie de caracter, fiind distribuită în montări bazate pe textele unor autori cunoscuți (Yasmina Reza, Tudor Mușatescu, Bertolt Brecht, Jean Anouilh ș.a.).

A realizat cu precizie și succes personaje precum: Veta din *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, Ma'am din *Macbett* de Eugène Ionesco, Ileana Cosânzeana din *Înșir-te mărgărite* de Victor Eftimiu, Andromaca din *Teatru Antic* de Eschil, Doamna Griffin din *Blocați în dormitor* de John

Tobias, Lady Capulet din *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, Sylvia din *Sylvia* de Gurney sau Doamna Paliveca *Bravul* din *Soldat Švejk* de Jaroslav Hašek.

În stagiunea curentă a Teatrului *Nottara*, o puteți vedea în spectacolele: *Zeul măcelului* de Yasmina Reza (regia: Claudiu Goga), *Ultimul Don Juan* de Neil Simon (regia: Petre Bokor), *39 de trepte*, adaptare după John Buchan, *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig (ambele în regia lui Petre Bokor), *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu (regia: Dinu Cernescu), *Portugalia* de Zoltán Egrossy (direcția de scenă: Victor Ioan Frunză), *Yom Kippur* de Hanna Azoulay Hasfari (regia: Andreea Vulpe) și *Tango, monsieur?* de Aldo Lo Castro (regia: Anca Maria Colțeanu).

[Diana Roman](#)

A absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, specializarea arta actorului. Experiență în teatru: Maria Lukianovna în *Sinucigașul* de Nikolai Erdman, regia: Gelu Colceag, Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești (2015); Magy în *Fazanul* de Georges Feydeau, regia: Alexandru Mâzgăreanu, Teatrul *Nottara* (2015); Juliet Powell în *Central Park West* de Woody Allen, regia: Liviu Lucaci, Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești (2014); Bianca în *Pisica Verde* de Elise Wilk, regia: Cristi Juncu, la Teatrul Metropolis (2013); Alison în *Privește înapoi cu mânie* de John Osborne, regia: Vasile Nedelcu, UNATC (2013); Becca în *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph, regia: Cristi Juncu, Teatrul *Nottara* (2013); Linda în *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, regia: Vlad Massaci, Teatrul *Nottara* (2013); Mira Halbe în *Hoși* de Dea Loher, regia: Radu Afrim, Teatrul Național *I.L. Caragiale* (2013); Katja în *Interviu* de Theo Van Gogh, regia: Bogdan Dumitrescu, Godot Cafe-Teatru (2013). Minodora în *Baltagul*, dramatizare, regia: Bogdan Tudor Pelerin, la Teatrul *Anton Pann*, Râmnicu-Vâlcea (2009-2010). Regie de teatru: *Albă-ca-Zăpada*, la Teatrul *Anton Pann*, Râmnicu-Vâlcea (2010-2011); *Hansel și Gretel*, la Teatrul *Anton Pann*, Râmnicu-Vâlcea (2009-2010). Roluri în film: Moderatoarea din filmul *Ca niciodată: A fost odată*, regia: Bogdan Drăgulescu (2014); Simona din serialul de televiziune *Îngeri pierduți*, regia: Larry Maronese și Mihai Brătilă, la Acasă TV (2013); Toni din serialul de televiziune *Fetele lu' Dom Profesor*, regia: Mihai Brătilă, la Kanal D (2013). Reclame: Maggi Fidelicios, Jacobs și Praktiker (2012); KFC (2014).

[Ioana Calotă](#)

La Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* din București a fost ucenica unor mari profesori de teatru, precum: Mircea Albulescu, Sanda Manu, Ion Cojar, Gelu Colceag și Tania Filip, dar și Cătălin Naum. Încă din timpul facultății a primit roluri pe care le-a construit pe sensibilitatea și feminitatea sa ingenuă. Talentul și personalitatea sa deosebită au recomandat-o și pentru colaborări cu Teatrul Metropolis (*O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale și *Copiii la putere*

de Roger Vitrac, amândouă în regia lui Gelu Colceag sau *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, în direcția de scenă a lui Mircea Marin), cu Teatrul de Comedie (*Tartuffe* de Molière, regia Laszlo Bocsardi) sau pentru proiecte independente, cum ar fi: *Take, Ianke și Cadîr* de Victor I. Popa, în regia lui Doru Ana, *Șocant* (Blasted) de Sarah Kane, în regia lui Szabó K. István și Feisbuc, un spectacol de Alexandru Jitea La Teatrul Nottara, a fost Polly Peachum în *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht și Anna Wyniarski în *Nu vorbiți cu actorii* de Tom Dudzick, ambele în regia Dianei Lupescu, Rosetta în *Leonce și Lena* de Georg Büchner, în regia lui Felix Alexa, Sorina în *Înșir-te mărgărite!* de Victor Eftimiu, în regia lui Alexandru Dabija, Lisa în *Cheek to Cheek*, un spectacol de Radu Afrim și Secretara în *Special sânge* de Guy Foissy, în regia lui Bogdan Hușanu. În prezent, poate fi urmărită pe scena Teatrului Nottara în spectacolul regizat de Diana Lupescu, *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare – în rolul Hero, în *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu, realizând o reușită Melania, precum și în *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, sub coordonarea lui Dinu Cernescu, unde joacă o spumoasă Miza, în *Vestul singuratic*, în regia lui Cristi Juncu, în rolul Girleen.

Cel mai frumos dar

Vlad Zamfirescu mi-a făcut un cadou minunat. Cel mai frumos dar, pe care l-am primit exact de ziua mea de naștere anul trecut, fără ca el să știe că era aniversarea mea, atunci când m-a sunat să îmi propună rolul.

Această partitură este de „contre-emploi” și vine împreună cu o lecție de umanitate și de bun-simț artistic. Ele mi-au fost dăruite de către unul dintre cei mai talentați, generoși și sensibili oameni de teatru, pe care-i cunosc sau despre care am aflat că există.

Această asumare a unui text extraordinar este, de asemenea, o binevenită provocare și o plăcută reîntâlnire cu colegii actori. Și, în plus, este un personaj care urlă pe dinăuntru... Așadar, o emoție diferită... abținută, conținută.

Ioana Calotă

Laura Vasiliu

A absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, specializarea arta actorului, la clasa profesoarei Olga Tudorache (2000). Studiile de licență le-a completat cu Masterul în arta actorului. Și-a valorificat trăsăturile fine, delicatețea și vocea suavă în roluri care reprezintă expresia pură a feminității: Julieta din *Romeo și Julieta* de William Shakespeare, Lena din *Leonce și Lena* de Georg Büchner, Nina din *Pescărușul* de A.P. Cehov, Nastasia din *Domnișoara Nastasia* de G.M. Zamfirescu, Wendla din *Deșteptarea primăverii* de Frank Wedekind. Ochii mari, căprui, ca o oglindă a unui suflet sensibil, frumusețea

naturală, care are ceva din puritatea porțelanului și talentul elegant șlefuit au recomandat-o pentru rolul principal din *Turandot* de Carlo Goldoni, direcția de scenă: Victor Ioan Frunză. Fără îndoială că rolul Găbiței din filmul *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile*, regizat de Cristian Mungiu și premiat la Cannes în 2007 cu Palme d'Or și la Festivalul de Film de la Stockholm pentru Cel mai bun film, i-a adus popularitatea atât în spațiul românesc, cât și în cel internațional. Alături de Ana Maria Marinca, a primit premiul pentru cea mai bună actriță la Festivalului Internațional de Film de la Palm Springs, California, ediția a XIX-a – Premiul Federației Internaționale a Criticilor de Film FIPRESCI. De asemenea, a primit Premiul Gopo pentru Cel mai bun rol secundar feminin, acordat de Asociația pentru Promovarea Filmului Românesc și Centrul Național al Cinematografiei din România. În prezent, o puteți vedea la Teatrul *Nottara* în spectacolul *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph, regia: Cristi Juncu.

Modestia și credința nu au părăsit-o chiar dacă viața a condus-o spre succes, pentru că, în aceeași măsură, mărturisește că a avut parte de lecții pentru suflet, de care a ținut cont, astfel încât i-au îmbogățit și luminat viața interioară. Laura Vasiliu declara într-un interviu: *Eu nu am preferință pentru personaje, ci pentru autori, iar preferatul meu din toate timpurile este Shakespeare.*

Un personaj profetic

Diana este un personaj profetic, ea anticipând mereu tragedia. Nu-și plânge propria dramă, aceea de a fi căsătorită cu un bărbat egoist, obsedat de muncă, ci drama micii comunități atinse de cruzimea dezvăluirilor din poveștile soțului ei.

M-am apropiat de personaj fără entuziasmul stârnit de rolurile spectaculoase, cu drame la vedere, pentru ca mai apoi să-i descopăr discreția și frumusețea. Lucrul la nuanță m-a adus în atmosfera familiară a filmului, fără ca acest lucru să știrbească teatralul și viul pe care le propune spectacolul.

Vlad Zamfirescu ne-a condus minunat, cu răbdare de bijutier, lucrând fiecare replică în filigran. A fost o bucurie și o onoare să fac parte din asemenea colectiv talentat și pasionat, mai ales acum, când suntem alungați și hăituiți ca niște bastarzi, cu toate că suntem și noi fiii legitimi ai Teatrului.

Laura Vasiliu

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro